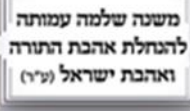


שתי משניות ליום משנה שלמה

י"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329



טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת
הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה
הלימוד היומי לעילוי נשמת
הרה"ק הרבי רבי דב בער ב"ר אברהם ממעזריטש זצ"ל
הרה"ק משה צבי נריה ב"ר פתחיה מנקין זצ"ל
מרת מרים מגדה האי ב"ר משה ואסתר ע"ה

משנה ח'

רבינו עובדיה מברטנורא

בעבוע שבחבית - כשמצרפין כלי חרס בכבשן יוצאין בדפנותיהן כמין אבעבועות, שיש להן שתי דפנות אחד לצד פנים של חבית ואחד לצד חוץ, וחלול באמצע, ופעמים שיש באותו בעבוע שתי נקבים, אחת בדופן הבעבוע של צד פנים שהוא לצד חלל החבית, ואחת בדופן של צד חוץ, וכשהחבית מלאה משקים נכנס המשקה דרך הנקב שבדופן הפנימי ומבצבץ ויוצא דרך הנקב שבדופן החיצון. ואם הנקבים שבשתי דפנות הבעבוע הן מכוונים ומפולשים זה כנגד זה, או אפילו אינן מכוונים אלא שהיה הנקב שבדופן הפנימי למטה לצד שולי הכלי והנקב שבדופן החיצון מלמעלה, אם

בְּעִבּוּעַ שְׁפָחָבִית פעמים בעת יצירת חבית החרס נכלאת בוועת אוויר בדופן החבית, נמצא שבדופן החבית מקום הבועה הוא חלול, אך יש חרס מסביבו, וזהו הבעבוע שבחבית, ובאה המשנה ללמד: **שְׁנֵקֵב, בֵּין מְפָנִים בֵּין מִפְחוץ** ויש גורסים 'שניקב מבפנים ומבחוץ', כלומר שנעשו שני נקבים בשתי דפנותיו של הבעבוע, נקב אחד לצד פנים החבית, ונקב נוסף בדופן שלחוץ החבית **וּבֵין מְלַמְעָלוּ בֵּין מְלַמְטָן** בין ששני הנקבים הם למעלה, ובין שהם למטה: אזי אם הנקב הוא **זֶה כְּנֶגֶד זֶה** היינו שהנקבים מכוונים זה כנגד זה, נמצא שהנקב הוא מפולש (היינו שיש חור מצד לצד בדופן החבית) - **טָמֵא בְּאֵב הַטְּמֵאָה** אם נגע אב הטומאה במשקים שכנגד הנקב החיצון, נטמאו כל המשקים שבחבית, לפי שהמשקים שבבעבוע מחוברים למשקים שבחבית, והוא הדין בטבול יום, שאם המשקים שבחבית היו של תרומה, ונגע טבול יום כנגד הנקב החיצון, נפסלו כל המשקים שבחבית, ולא נקטה המשנה 'אב הטומאה' אלא משום הסיפא, כדי להשיענו רבותא (חידוש גדול), שאפילו באב הטומאה טהור, **וְטָמֵא בְּאֵהָל הַמֵּת** ואם החבית מונחת באוהל המת, אע"פ שצמיד פתיל על פיה, המשקים שבתוכה טמאים, לפי שהטומאה נכנסת לתוכה דרך הנקב המפולש. **הַפְּנִימִי מְלַמְטָה** וכן אם הנקב שבדופן הפנימי של הבעבוע נמצא בתחתית הבועה, **וְהַחִיצוֹן מְלַמְעָלוּ** והנקב בדופן החיצונית נמצאת מעל הנקב התחתון, אע"פ שאין הנקבים נמצאים האחד מול השני, ונמצא שאין הנקב מפולש, מכל מקום - **טָמֵא בְּאֵב הַטְּמֵאָה, וְטָמֵא בְּאֵהָל הַמֵּת** כמו שביארנו לעיל, לפי שהמשקה בנקב החיצון יורד לנקב הפנימי, והכל חיבור. **הַפְּנִימִי מְלַמְעָלוּ** אבל אם הנקב בדופן הפנימי של הבעבוע נמצא למעלה, **וְהַחִיצוֹן מְלַמְטָן** והנקב בדופן החיצונית נמצא למטה במקום נמוך יותר מהנקב שבדופן הפנימית - **טָהוֹר בְּאֵב הַטְּמֵאָה** שהואיל והנקב החיצון נמצא למטה, ואין המשקה שבנקב עולה לנקב הפנימי, אינו חיבור באב הטומאה, ואין צריך לומר בטבול יום, **וְטָמֵא בְּאֵהָל הַמֵּת** ומכל מקום אם החבית מונחת באוהל המת, אע"פ שהיא מוקפת צמיד פתיל על פיה, המשקים שבתוכה טמאים, לפי שהטומאה נכנסת לתוך החבית דרך הנקבים.

לעילוי נשמת

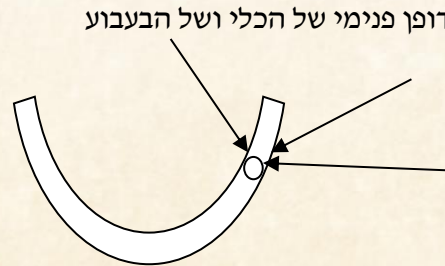
מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

כלי חרס שכלואה בועת אוויר בדופן הכלי



דופן חיצוני של הכלי ושל הבעבוע

בעבוע- בועת האוויר

by Getty

משנה א'

רבינו עובדיה מברטנורא

כל ידות האוכלים- העוקצים שהאוכל נתלה בהן כשרוצין לתלותו, ואדם אוהו בו כשרוצה לאכול הפרי.

שהם חיבור באב הטומאה- שאם אב הטומאה נגע בהן כאילו נגע בפרי עצמו.

חיבור בטבול יום- אם הוא יד לפירות של תרומה ונגע טבול יום באותו היד, נפסלו הפירות של תרומה.

שנפרס- לשון פרוסה. ואית דגרסי שנפרס, לשון ובגדיו לא יפרום (ויקרא כ"א).

מעודה- מחובר.

אם אוהו בגדול בפרוסה הגדולה- והפרוסה הקטנה עולה עמה ואינה נפסקת מכל וכל.

הרי הוא כמוהו- ואם נגע טבול יום באחד נפסל השני.

רבי נחמיה אומר בטהור- כלומר באותו שלא נגע בו טבול יום משערין, בין שהוא גדול בין שהוא קטן, אם אוהו בו והטמא עולה עמו, שניהם טמאים.

וחכמים אומרים בטמא- משערין, אם אוהו בטמא והטהור עולה עמו. והלכה כחכמים.

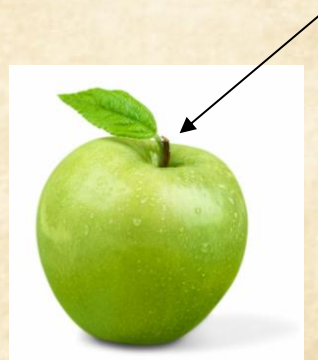
ושאר כל האוכלים- כגון מיני ירקות.

את שדרכו לאחוז בעלה- כשבא לטלטלו אוהזים אותו בעלה, ואם לא יפסק הירק ויפול כשאוהזים אותו בעלה, הוי חיבור, ואי לא, לא הוי חיבור, בין אם נגע טבול יום בעלה בין נגע בירק עצמו.

כָּל יְדוֹת הָאוֹכְלִים היינו אותו החלק באוכל שבו אוהזים כשנוטלים את האוכל, כגון עוקצי הפירות, היינו הענפים הדקים שבהם תלויים הפירות בעץ, **שְׁהֵם נחשבים חֵבּוּר בְּאֵב הַטְּמֵאָה** שאם נגע בהם אב הטומאה, כאילו נגע בפרי עצמו - נחשבים **חֵבּוּר** אף **בְּטָבּוּל יוֹם** שאף אם טבול יום נגע ב'יד' הפרי של תרומה, נפסל הפרי, וכן אם נגע בפרי, נפסל אף היד, לפי שהיד נחשב חיבור לאוכל. **אֶכֶּל שְׁנִפְרָס** שנחלק, כגון לשניים **וּמְעָרָה מְקַצֵּת** אך לא הופרדו החתיכות זו מזו לגמרי, ועדיין החתיכות מחוברות במקצת - **רַבִּי מְאִיר אֹמֵר: אִם אוֹחֵז בְּגָדוֹל** בחלק הגדול, היינו בפרוסה הגדולה **וְהַקָּטָן עוֹלָה עִמּוֹ** והחלק הקטן עולה עימו, היינו שאינו נופל ממנו כשאוהזים בגדול (מחמת החיבור) - **הֲרִי הוּא כְּמוֹהוּ** חיבור לו, ואם נגע טבול יום באחת מן הפרוסות נפסלת גם הפרוסה השנייה. **רַבִּי יְהוּדָה שְׁחוֹלֵק אֹמֵר: שְׁדוּקָא אִם אוֹחֵז בְּקָטָן** בחלק הקטן **וְהַגָּדוֹל** והחלק הגדול **עוֹלָה עִמּוֹ** - רק אז **הֲרִי הוּא כְּמוֹהוּ** כלומר רק אז הם נחשבים חיבור, אבל אם אחוז בפרוסה הגדולה והפרוסה הקטנה עולה עימה, אינן חיבור. **רַבִּי נַחֲמִיָּה אֹמֵר: בְּטָהוֹר** כלומר בחלק הטהור שלא נגע בו טבול יום משערים ובודקים, אם אוהו בו, והטמא עולה עימו, הרי הוא כמוהו, בין שהוא גדול בין שהוא קטן, ושניהם טמאים. **וְחַכְמַיִם אֹמְרִים: בְּטָמֵא** כלומר בחלק הטמא משערים, אם הטהור עולה עימו, הרי הוא חיבור לו. והלכה כחכמים*. **וּשְׂאָר כָּל הָאוֹכְלִים כְּגוֹן יִרְקוֹת: אֵת שְׁדָרְכּוֹ לְאַחֵז בְּעֵלָה** - **אוֹחֵז אוֹתוֹ בְּעֵלָה** ואם אין הירק נופל כשאוהזים אותו בעלה, הרי הוא חיבור לו, אבל אם נופל, אינו חיבור לו, **וּבְקָלַח** ודבר שרגילים לאוחזו בקלח - **אוֹחֵזִין אוֹתוֹ בְּקָלַח** וכל העולה עימו הרי הוא כמוהו, שהוא חיבור לו.

*יש מבארים שהמחלוקת היא בסברא בלבד, רבי מאיר סובר שדרך העולם לאחוז בפרוסה הגדולה, שאם יאחז בפרוסה הקטנה יש חשש שמא תיפול הפרוסה הגדולה לארץ ותיפסד, לפיכך נוח לו להפסיד את החלק הקטן. רבי יהודה סובר שדרך העולם לאחוז בפרוסה הקטנה, שמתוך משמוש היד בה נמאס האוכל מזוהמת היד. וכן גם טעמם של רבי נחמיה וחכמים, שלדעת רבי נחמיה הדרך לאחוז בחלק הטהור, שאם ייפול הטמא לארץ אינו חושש, וחכמים שחוששים לזוהמת הידים ולכן נוח לו שימאס הטמא.

עוקץ



by Getty

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)